

[Ministeren for skatter og afgifter]

dan forholdene er i de andre lande, hvor man har kunstnerskat, og hvor verdensnavnene endda møder op.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Ninn-Hansen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Første behandling af:

Forslag til lov om ansættelse og opkrævning m.v. af skat ved kulbrinteindvinding.

(Lovforslag nr. L 132. Fremsat 24/2 82).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Erenbjerg (S):

Det foreliggende lovforslag er en naturlig følge af den lovgivning, vi for øjeblikket har til behandling i folketinget om beskatning ved indvinding af kulbrinter på dansk område. Da der her er tale om en helt ny beskatning, vil de nugældende skattelove ikke fuldt ud honorere de krav, man må stille til denne beskatning, hvorfor man har valgt at samle administrationen af denne beskatningsform i en speciel lovgivning. Man kunne også have valgt at indføre nye regler i de nugældende skattelove med særligt sigte på kulbrintebeskatningen. Men ud fra det synspunkt, at det er en meget snæver kreds, der vil blive berørt af kulbrintebeskatningen, har man altså valgt at samle administrationen af denne beskatning i en særlig lov.

Lovforslaget adskiller sig fra gældende lovgivning på det skattemæssige område, eksempelvis i spørgsmålet om skatteansættelsen, der efter gældende lov foretages af landets ligningskommissioner. Skatteansættelse for så vidt angår kulbrintebeskatningen skal

placeres i ligningsrådet, idet nogle ganske specielle forhold skal tages i betragtning.

Med hensyn til forskudsregistreringen og betalingen af den foreløbige skat adskiller dette lovforslag sig også fra gældende lov, idet der her bliver tale om, at ligningsrådet skal foretage en skatteansættelse set i forhold til kulbrinteindkomsten i det kommende år. Selve forskudsskatten skal betales i to rater; den ene skal betales den 1. oktober i indkomståret og den anden den 1. juni i året efter indkomståret. Dette skal ses i forbindelse med, at man ønsker, at kulbrintebeskatningen indgår til staten i takt med, at disse fortjenester opnås.

Endelig skal det nævnes, at det foreliggende lovforslag indeholder nogle skærpede regler med hensyn til oplysningspligt for de virksomheder eller personer, der beskæftiger sig med kulbrinteindvinding.

Socialdemokratiet kan anbefale de foreslåede ændringer.

Første næstformand (Ninn-Hansen):

Hr. Bernhard Baunsgaard har ordet med tilladelse af de forudgående ordførere.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Dette lovforslag drejer sig jo først og fremmest om tekniske fremgangsmåder ved opkrævning af skatten ved kulbrinteindvinding. Derfor skal jeg, da det indeholder så meget teknik, kun sige på den radikale gruppes vegne, at vi er indstillet på at gennemarbejde dette forslag hurtigt, og at vi er velvilligt indstillet over for at få det gennemført.

Hagen Hagensen (KF):

Da tinget havde første behandling af lov om oliebeskatning eller kulbrintebeskatning, som det hedder, da efterlyste jeg, at man også måtte vide noget om, hvorledes man tænkte sig de tekniske skatteforhold klaret. Nu er dette lovforslag kommet, og problemet er da, om det alligevel ikke er kommet lige lovligt tidligt, al den stund vi for tiden ikke ved, om der egentlig bliver noget at beskatte. Det skal vi først have klaret af i den videre drøftelse af lovforslag nr. L 38. Jeg erkender, at jeg spurgte efter det, og det skulle jeg måske ikke have gjort. Men der er jo ikke spor tvivl om, at dette lovforslag hænger sammen med

[Hagen Hagensen]

vore videre drøftelser af lovforslag nr. L 38 om kulbrinteskatten.

Jeg skal blot gøre nogle enkelte bemærkninger om det og sige, at vi kan drøfte det videre, der er teknik i det. Men den forskudsbeskatning, som man vil indføre her, er jeg noget betænkelig ved, al den stund vi kommer til at bryde med et princip herhjemme i henseende til selskabsbeskatning, og det er jo det, der er tale om her. Den særlige skat, man vil have, skal indbetales i to årlige rater, altså stort set på et tidspunkt, hvor man ikke aner noget som helst om, hvad der kommer ud af det.

Hvad værre er: når man ikke ved, hvad der kommer ud af det, og første rate har været for lille og anden rate derfor bliver større, lægger man et beløb oven i første rate. Jeg skal dog retfærdigvis føje til, at man også trækker en procent fra, hvis det viser sig, at første rate har været for stor.

Men alt i alt er der et usikkerhedsmoment, og det overføres i øvrigt også på de ikke helt logiske renteforhold, der er taget med i forslaget. Jeg kan ikke se, at det forhold, at den almindelige afregning af selskabsskat, som jo først kommer senere på året, og som betyder en væsentlig rentefri udskydelse af skattebetalingen, skulle være begrundelse nok for at indføre en forskudsbeskatning på dette område. Jeg tror, det var bedre, om man ventede, til man havde gjort resultatet op, og så betalte skatten derefter.

Så vil jeg opholde mig et øjeblik ved, at ministeren foreslår, at den skattepligtige uden opfordring skal give en række oplysninger vedrørende entreprisetraktater, der indgås med virksomheder hjemmehørende i udlandet. Jeg tvivler meget på, om det kan være rigtigt at gå så langt, at man egentlig skal nå til at have interne forretningsforhold drøftet og lagt frem. Der må nok være en grænse, og vi må drøfte det ganske nøje. Det kan godt være, at ministeren skal have bemyndigelse til at fastsætte særlige krav til selskabernes regnskaber, men det vil vi da godt vide lidt om, hvordan det skal være, og hvorfor alle skal benytte kalenderåret som regnskabsår. Det er jeg ikke sikker på er rigtigt.

Lad mig slutte med at sige, at jeg ikke kan lide § 13 i lovforslaget, der siger, at ministeren kan bestemme, at oplysninger, der er afgivet vedrørende aktiviteter, der er omfattet

af kulbrinteskatteloven, kan videregives til andre offentlige myndigheder. Der vil jeg ganske nøje have at vide, hvilke myndigheder de kan videregives til. Jeg mener, at tavshedspligten for skattemyndighederne bør være så absolut, at den også i dette tilfælde udelukker, at det bør kunne gives videre til andre.

Ivar Hansen (V):

Vi vil ikke tage endelig stilling til denne sag her ved første behandling, for vi må først se, om der kan opnås enighed om lovforslag nr. L 38, den egentlige kulbrinteskattelov. Lykkes det, så bliver vi jo nok også enige om teknikken i forbindelse med opkrævningen af denne kulbrinteskate. Vi opfatter dette lovforslag som et stykke skatteteknik.

Jeg ved ikke på nuværende tidspunkt, om det er en rigtig konstruktion, at ligningsrådet skal være den egentlige skatteansættende myndighed og oven i købet også kan give denne skatteansættende myndighed videre til en lokal ligningskommission eller ligningsmyndighed, hvis der er tale om et selskab, der både har kulbrinteindkomst og anden form for indkomst. Denne konstruktion kunne forekomme noget vilkårlig.

Vi har i øvrigt også kritiseret den placering, ligningsrådet har fået i forbindelse med den egentlige kulbrinteskate. Det er også en af grundene til, at vi selvfølgelig må se dette lovforslag og den egentlige kulbrinteskattelov i sammenhæng. Det gælder naturligvis også, om det er rigtigt at have betaling i to rater, som det allerede er nævnt af hr. Hagen Hagensen, og det gælder blandt andet også spørgsmålet om oplysningspligt og en række andre ting.

Men alt i alt er venstres budskab her, at vi ikke tager stilling til denne sag nu, og at det afgørende må være at komme til vejs ende med den egentlige kulbrinteskattelov.

Kalnæs (SF):

I SF kan vi i vidt omfang tilslutte os det lovforslag, der er til behandling. Vi synes, at det er hensigtsmæssigt at samle reglerne for kulbrintebeskatningen i en særlig lov, sådan at dette regelsæt i vidt omfang kan variere uafhængigt af de øvrige regelsæt. Vi synes også, at det er hensigtsmæssigt, at man laver en central skatteansættelse for kulbrinteom-

[Kalnæs]

rådet, og vi finder det rimeligt, at det er ligningsrådet i forbindelse med statskattedirektoratet. Det kan måske bekymre os lidt, om man vil afsætte tilstrækkelige ressourcer til det i statskattedirektoratet, så man kan foretage en effektiv ligning og foretage en effektiv gennemgang af regnskaber osv.

Der er et par ting, jeg vil tage frem fra lovforslaget, som vi måske føler lidt mærkelige. Det er sådan noget som, at man taler om foreløbig kulbrinteskate. Der er jo ikke tale om en samtidighedsskat. Der er i allerhøjeste grad tale om noget, der betales senere. Anden rate af denne foreløbige kulbrinteskate skal først betales den 1. juni i året efter indkomståret. Det kan nok synes at være noget sent, når der er tale om en foreløbig skate.

I § 6 er der tale om forrentning af for lidt eller for meget betalt foreløbig skate. Her regner man med en rentefod på diskontoen plus 2 pct. Jeg ved ikke, hvor de 2 pct. kommer fra, men jeg synes egentlig, at det er en lav rentefod. Det kunne være rimeligt at have en højere rentefod end det foreslåede.

Så er der lagt op til, at rentebeløbet skal medregnes ved opgørelsen i den skattepligtige indkomst. Det er jo egentlig en ny politik, som vi ellers ikke kender i skattelovene. Jeg ved ikke rigtig, hvad der ligger til grund for, at man har valgt dette nye princip. Det kan synes endnu mere mærkeligt, måske, når man sammenligner det med, at man i § 4 faktisk regner med en forrentning, som ikke skal medregnes i indkomsten. Det vil sige, at man i samme lov ét sted regner med en forrentning, der ikke skal medregnes i indkomsten, og lidt senere med en forrentning, som skal medregnes i indkomsten. Det kan være svært at se grunden til det.

I alt væsentligt kan vi altså tilslutte os lovforslaget og tilsige en hurtig udvalgsbehandling, hvor vi vil kigge nærmere på de punkter, jeg har nævnt her.

Maisted (FP):

Fremskridtspartiet finder det hensigtsmæssigt, at ministeren har fremsat dette lovforslag. Vi er i hvert tilfælde ikke utilfredse med, at han har gjort det. Vi er måske utilfredse med indholdet i det, men det er jo, som det jo tidligere er blevet sagt, en følge af kulbrinteskatteloven, og det er et stykke teknik.

Umiddelbart er vi meget betænkelige ved forskudsbeskatningen. Vi mener, metoden er for kompliceret og vil vise sig overhovedet ikke at leve reelt op til de forventninger, som ministeren giver udtryk for, og hvor han vitterlig tror, der kommer meget store indtjeninger.

Det andet problem er, hvad jeg næsten må kalde kunstnerbeskatningen af de eksperter, man skal have tilkaldt for at være med til at få olien op ude fra Nordsøen. Det kan i hvert fald kun betyde én ting: at lønniveauet på dette område bliver presset voldsomt i vejret, og det vil få en afsmittende effekt på det øvrige samfund. Det er i hvert fald væsentlige ting, som vi på forhånd er kritisk indstillet over for.

Emmert Andersen (CD):

Lovforslag nr. L 132 er en naturlig konsekvens af kulbrinteskatteloven. CD synes, det er godt og rigtigt at samle alle ændringer, der i givet fald skulle have været foretaget i andre skattelove, i én lov.

Vi mener også, det er rigtigt, at skatteansættelsen foretages af ligningsrådet.

Indholdet af loven bestemmes jo til slut af den endelige kulbrinteskattelov, hvorfor jeg ikke på nuværende tidspunkt skal komme nærmere ind på lovforslaget. Blot synes jeg vedrørende oplysningspligten, at der mangler en redegørelse for, hvem der har det endelige ansvar, f.eks. ved underrenter. Og så blev jeg ærlig talt noget forvirret, da jeg læste § 6, stk. 3, sidste punktum, hvor der står:

»Forinden udbetaling modregnes eventuelle forfaldne, ubetalte, pålignede eller foreløbige skatter.«

Der skal vel ikke i stedet for stå: »Forinden udbetaling modregnes eventuelle forfaldne, ubetalte, pålignede eller endelige skatter«? Eller er det mig, der har taget fejl? Jeg håber, skatteministeren kan hjælpe mig.

Wilhelm (VS):

Forslaget forekommer os rimeligt og vel gennemarbejdet. Vi er også tilhængere af, at man samler disse særlige regler i en særlig lov.

De løfter om kontrol og om oplysningspligt, som ministeren har givet under besvarelsen af spørgsmål i forbindelse med det grundlæggende kulbrinteforslag, er, så vidt

[Wihjelm]

jeg kan se, alle sammen indarbejdede og således opfyldt ved udformningen af § 7, stk. 1, og § 11, stk. 2.

Betalingen i to rater henholdsvis den 1. oktober i indkomståret og den 1. juni året efter, som er blevet kaldt en forskudsbeskatning, anser vi for en yderst moderat udformning, som kun i meget beskedent omfang nærmer sig et kildeskatteprincip på grundlag af en forskudsansættelse. Så vi har i hvert fald ikke en kritik, der vender den vej. Tværtom, der er jo i virkeligheden tale om, at man får henholdsvis 6 måneders og 8 måneders gennemsnitlig skatteudsættelse. Så vi ville da bestemt være til at få i tale, hvis man ville nedkorte de udsættelser. Vi vil også være til at få i tale, hvis man ville nærme sig en måned for måned-afregning. Det skulle vel egentlig ikke være uoverkommeligt, hvis man har forskudsansættelserne, og når man tager hensyn til det meget begrænsede antal skatteydere, der bliver tale om.

Ligningsrådets placering har været nævnt. Vi hører til dem, der har kritiseret ligningsrådets placering i den grundlæggende kulbrinteskattelov; men det er jo en ganske anden sag, fordi ligningsrådet dér er placeret til at tage stilling til nogle investeringers samfundsmæssige og energipolitiske hensigtsmæssighed. Derfor har vi kritiseret ligningsrådets placering i den lov. Det mener jeg også vi har håb om at få lavet om på. Vi har ikke tilsvarende kritik at rette mod ligningsrådets placering i denne lov.

Vi må naturligvis forbeholde os muligheden for kritik, hvis der skulle dukke ting op, som vi ikke umiddelbart har haft øje for, men umiddelbart synes lovforslaget at være sådan, at det kan påregne VS' støtte.

Ministeren for skatter og afgifter (Lykkeitoft):

Jeg skal takke for en velvillig modtagelse af lovforslaget. De forskellige tekniske problemer, der er rejst, foreslår jeg at vi mest praktisk udreder i udvalgsarbejdet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Ninn-Hansen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

11) Første behandling af:

Forslag til folketingsbeslutning om oprettelse af Danmarks Frie Radio.

[Af Mogens Voigt (FP) m.fl.]

(Beslutningsforslag nr. B 14. Fremsat 29/1 82).

Forslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Søren Hansen (S):

Socialdemokratiet kan ikke bidrage med nogen overraskelse ved debatten om dette forslag. Vi er imod forslaget, og vi er oven i købet så meget imod det, at vi vil gøre, hvad vi kan for at sikre, at forslaget ikke får en chance for at blive gennemført.

Jeg vil ikke gå i detaljer, fordi vores argumentation for denne holdning er velkendt på alle de områder, som jo tilsammen indgår i det billede, der er tale om.

Men der er én ting, som er ganske interessant: Danmarks Frie Radio skal ledes af nogle mærkelige væsener, som jeg godt kunne tænke mig at få lidt nærmere præciseret. Det skal være mennesker, som ikke må være politisk interesserede, mennesker, som ikke må gå op i det samfund, som de er en del af. Der er oven i købet forklaret lidt om dem. Vi har hørt, at det skal være journalister, det skal være mediefolk og andre af den slags samfundsborgere, men de må ikke være sådan almindeligt optaget af samfundsspørgsmål, i hvert fald ikke så meget, at de er politisk engagerede, i hvert fald under ingen omstændigheder så meget, at de har fået et tilidshverv i en lille foreningsbestyrelse et eller andet sted i landet.

Det kunne være interessant at høre, hvad det egentlig er, forslagsstillerne forestiller sig. Det, man dybest set er ude på med dette forslag, er at hæmme den frie tankes frie udfoldelse, og det, man så til gengæld prøver at sætte ind, er, at man vil lade reklamefolk og